A gyülekezetek ...épülve és járva az Úrnak félelmében és a Szent Szellemnek vigasztalásában, sokasodtak. *Cselekedetek 9,31b*

2003. Február

VI. Évf. 1. Szám

Élő Gyülekezetek

Tartalom:

Prédikáció a padokhoz 2. oldal

Kiengesztelhetetlen kiengeszteltek 3. oldal

Isten munkája Esztergomban 4. oldal

Emlékezés a Margit Otthonra 5. oldal

Hithősök: Havas Sándor 6. oldal

Mi a szeretet? 7. oldal

Mintha a falnak beszélnék! – mondja a szólás nyelvünkben. Elszomorító, ha üzenetünk nem talál halló fülekre, még elkeserítőbb, ha Isten Igéje nem talál megértő szívekre. Ez gyakran megtörténik ma, amikor az elvilágiasodó kereszténység inkább keresi a világ fejedelmének akaratát, mint Isten kegyelmét. A templomok és gyülekezetek kiürülnek, s maradnak a padok. Hozzájuk szól e prédikáció, de valójában meglehetősen hangosan rólunk, emberekről szól.

Van testvéreket szétválasztó és szembeállító dolog? Létezik indok, amiért szeretetlenül kell elválnunk egymástól, haragosak vagyunk és a saját igazunkat keressük? Sajnos gyakran megtörténik. A kereszténység kétezer esztendős történelme mutatja, hogy amint a Megváltó fényének ragyogását az emberi akarat, makacsság elhomályosítja, – akár az igazság ürügyén és leple alatt is –, azonnal külön utakat keresnek a szembenálló felek. Ezt biztosan felhasználja Isten (sok új és növekvő gyülekezet keletkezett így), de nem biztos, hogy az Ő akarata. Mindig vizsgáljuk meg dolgainkat a Golgota fényében, és jó döntést fogunk hozni.

Több, mint másfél éve adtak hírt magukról az esztergomi testvérek e lap hasábjain. A munka évekkel ezelőtt kezdődött és kitartóan folytatódik tovább. Olvassuk e beszámolót imádságos szívvel, hogy Isten áldása nyugodhasson szolgálatukon és az Úr szaporítsa őket üdvözülőkkel!

Csakhogy a szegényekről megemlékezzünk... – mondja a Galata levél 2. részének 10. versében Pál apostol. Az evangélium hirdetése mellett ebben is megegyeztek Péterrel, Jakabbal és Jánossal. „A jótéteményben pedig meg ne restüljünk, mert a maga idejében aratunk, ha el nem lankadunk. Annakokáért míg időnk van, cselekedjünk jót mindenekkel, kiváltképpen pedig a mi hitünknek cselédeivel.” *(folyt. az 5. oldalon)*

Sokan szkeptikusan fogadják a fiatalok munkálkodását. Van ahol az élemedett kor előfeltétele bizonyos szolgálatokba való bekapcsolódásnak. Ilyenkor megfeledkeznek arról, hogy például J. N. Darby 24 éves volt, amikor letette a körülötte induló testvérgyülekezet alapelveit. A két világháború közötti budapesti gyülekezetben pedig sok fiatal munkálkodott. Havas Sándor 33 évet élt itt a földön. Sok embernek segített, szolgálatokat végzett, írt a „Kegyelem és Igazság”-ban. Ránk csak az életéről való megemlékezés sorai maradtak, Kiss professzor tollából. Ezek egyszerre buzdítanak és figyelmeztetnek: a fiatalok munkálkodása lehet Isten tervének része!

Ama emberének mindene megvan. Képzeletét és fantáziáját kielégítheti megannyi technikai, tudományos csodával, a művészet szépségeivel. Ha kell, pénzt kereshet, ha nem teszi, szűkölködhet. Ha akar, lehet ateista, ha szeretné: belemélyedhet a vallásba. Mindenki rohan, keresi a sajátját, a tulajdonát. Legyen az anyagi vagy lelki. De bármennyire is jól menjen a dolgunk a világban, Jézus Krisztus nélkül szűkölködünk. Nemcsak bűneink fognak terhelni, nemcsak Istentől leszünk távol, de a valódi szeretet sem lesz a miénk nélküle. Talán egyszerűbben éltek 70 évvel ezelőtt, mert kevesebb volt az információ, akkor is szűkölködött az emberiség Isten valódi szeretete nélkül.

Prédikáció a padokhoz

Amint a múltkoriban kihirdettem, ma a padokhoz fogok beszélni. Már többször megfordult gondolatomban, de csak ma jutottam el oda, hogy szándékomat kivitelre juttassam. Számos más alkalommal mondottam már beszédet; beszéltem öregeknek, gyermekeknek, beszéltem anyák napján, diákoknak, tengerészeknek stb., de még padoknak nem. Beszédem két részre oszlik: először dicséretreméltó dolgokat, majd kifogásaimat sorolom fel.

1. Mindenekelőtt a dicséretre méltót emelem ki, melyek során megdicsérem a padokat a tekintetben, amelyekben nem minden embert lehetne megdicsérni. Ti, kedves padok, mindig jelen vagytok, bármilyen időjárás legyen is. Számotokra soha sincs túl hideg, vagy túl meleg; túl esős vagy túl száraz idő. Hogy mi történik más gyülekezetekben, miről prédikálnak másutt, ti azzal nem törődtök, ti mindig itt vagytok. Rátok mindig számíthatok. Nem futkostok moziba, színházba, nem jártok el táncolni; nem kártyázzátok el az időt, nem tart távol benneteket a futbalmérkőzés; nem rendeztek kirándulást, nem mentek látogatóba az összejövetel idején. Ti azzal, hogy mindig jelen vagytok, tanújelét adjátok annak, hogy mindig a becsületesség és az igazság oldalán álltok. Nem mulasztotok el egy alkalmat sem, hogy az Igét hallgassátok, egyetlen egy bibliaórát, összejövetelt sem. Azonban nyomatékosan hangsúlyoznom kell, hogy soraitokban kétféle pad van: teli és üres. Örülök, hogy mindig jelen vagytok, de jobb szeretém, ha kevesebb üres és több teli padot látnék magam előtt. Külön megdicsérlek benneteket, üres padok, mert ti nemcsak hogy itt vagytok, de mindig itt elől vagytok. Bár a telt padok jönnének előre, hogy az összejöveteleken egy se maradna üresen.

Viselkedésetek igazán mintaszerű. Sohasem zavarjátok az összejövetelt későnjövésetekkel. Mindig pontosan itt vagytok, különösen az üresek. Nem kellett a tavasszal arra gondolnunk, hogy ujra festessünk benneteket. Ha új ruhátok lenne, tán mindig későn jönnétek, hogy mindenki megbámuljon benneteket. Sohasem fordultok hátra, ha valaki későn jön. Nem sugdolóztok, nem olvastok, hogy az igehirdetővel észrevétessétek, hogy nem érdekel benneteket az, amiről beszél. Nem alusztok el beszéd alatt és soha sincs semmi kifogásotok az igehirdető vagy az ő beszéde ellen.

Igazán békés társaság vagytok; sohasem civakodtok egymás között. Sohasem lesztek rosszul, nem kell elhagynotok a termet. Nyugodtak vagytok, kedves jó padok. Ezért külön meg kell dicsérnem titeket. Mindenkinek csak ajánlani tudlak benneteket, hogy mily határozottak vagytok és állhatatosak. Nem hasonlítotok a holdhoz, mely állandóan változtatja arculatát. Nem futkostok mindenféle ujdonság után, melyről hallotok. Teljesen rátok merem bízni magamat. Mégis van valami kifogásom ellenetek:

2. Kifogásom az, hogy a végighallgatott órák mitsem használnak nektek. Hiábavaló minden erőlködésem irányotokban. Nem lettetek jobbak, mint egy éve voltatok. Kemények vagytok és barátságtalanok, nincs bennetek semmi részvét. Nem tudjátok méltányolni az értetek hozott fáradozásomat és áldozatomat. Amit mondok, figyelemre sem méltatjátok. Mindig csak felületeteket érinti. Nem vagytok segítőtársaim a munkában. Sohasem hívtok ide magatokkal senkit, nem látogattok meg egy beteget sem, nem visztek pár szál virágot és nem beszélgettek a lelkekkel. Olyan kemények, oly közömbösek, olyan tunyák vagytok. Azután nem imádkoztok sohasem. Itt vagytok ugyan az imaórán, de nem vesztek részt az imában. Nem is adakoztok, pedig a jókedvű adakozót szereti Isten. Ó, padok, ti mindig csak magatokra gondoltok. Sohasem beszélgettek az Úr dolgairól egymás közt. Az igehirdetőt, hogy nagyobb örömmel munkálkodjék nem buzdítjátok. Olyan hidegek és merevek vagytok, igyekezhet egy igehirdető, ahogy csak akar, beszélhet a Lélek erejével, bizonyítékaival, mégse sikerül neki, hogy benneteket csak kicsit is felmelegítsen. Beszélhet lelkiismeretetekre, de ti mit se törődtök vele, minden fáradozásával szemben hálátlanok vagytok.

Ti üres padok, ti még jobban elcsüggesztitek azokat is, akik soraitok közé jönnek. Gyakran hallom, hogy mondják az emberek, eljöttek, de nagyon sok üres padot láttak, és visszamentek. A ti ürességtek azt harsogja az embereknek: maradjatok távol! Nem jó üzenetet visztek a világba. Az üres padok minden hitetlenségnél hangosabban hirdetik, hogy az Isten szerint való élet nem ér semmit. A világ, a Sátán, minden hitetlen tudja, hogy üresek vagytok és örül rajta. Kívánom, hogy szájukat be tudnám tömni és minden hely megtelvén, Jézus Krisztus gyülekezete diadalra jutna. Remélem, kedves padjaim, belátjátok felelősségeteket és nemcsak jelen, hanem telve is lesztek. Befejezésül még hadd mondjam: ne veszítsétek el kedveteket, hanem maradjatok hűek, mert eljő a nap, amikor azok, akik bennetek ülnek, Krisztus diadalmas Egyházához tartoznak ott, ahol nem lesz többé üres pad.

„Az Igének pedig megtartói legyetek és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat. Ha valaki istentisztelőnek látszik köztetek, de nem zabolázza meg nyelvét, sőt megcsalja a maga szívét, annak az istentisztelete hiábavaló. Tiszta és szeplő nélkül való istentisztelet az Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban és szeplő nélkül megtartani magát e világtól."

Jakab 1, 22.26-27

H. A. Ironside

Kiengesztelhetetlen kiengeszteltek?

Semmi szükség arra, hogy szüntelenül harcolj jogaidnak érvényesüléséért; semmi szükség arra, hogy mások előtt szüntelenül panaszkodjál amiatt, hogy mások igazságtalanul jártak el veled szemben. Jobb, ha megalázod magad, és azt mondod: Rábízom az egészet Istenre. Ezt az ügyet többet meg se említem, akármilyen igazságtalanok is voltak velem szemben – Isten mindent tud, és megért engem.

Jó régen történt, hogy éppen jelen voltam egy összejövetelen, ahol a gyülekezetbeli testvérek közt problémás ügyek támadtak. Jól emlékszem még, mennyire elképedtem azon, hogy olyan testvérek, akiket megtanultam tisztelni és becsülni, az öklüket rázták egymás felé, és kivált az egyik így kiáltozott: „Én türelmes ember vagyok, de mindent azért én sem tűrök el! Ami igazság, az igazság, és azt akarom, hogy igazságot szolgáltassanak nekem!”

Egyik idősebb, Skóciából származó testvér, aki nagyothalló volt, az illető felé hajolt, kezét a füléhez illesztette és úgy kérdezte: „Hogy is mondtad testvér? Nem jól értettem!”

„Azt mondtam: azt akarom, hogy igazságot szolgáltassanak nekem!” – felelte a másik.

„De hát csak nem mondtad ezt komolyan? A magad igazát követelted? Nos, ha azt kapnád, ami igazságosan neked jár, akkor a pokolba kerülnél, nem gondolod? Vagy talán elfelejtetted, hogy az Úr Jézus sem azért jött el a földre, hogy neki igazságot szolgáltassanak? Azért jött el, hogy igazságtalanságot szenvedjen, és el is szenvedte a legnagyobb igazságtalanságot.”

Láttam, hogy az illető megmerevedett, mint akit villám sújtott. Aztán könnyekben tört ki és így kiáltott: „Ó testvérek, milyen vak is voltam, és milyen nagyot vétkeztem! Kérlek, foglalkozzatok az ügyemmel jótetszésetek szerint!”

Leült, arcát a kezeibe temette, és úgy zokogott az Úr előtt. És három percen belül az egész ügy el volt intézve. Ilyen Szellemmel feltöltekezve a dolgokat olyan egyszerű rendbe tenni. Ha meghajlunk az Úr akarata előtt, akkor Ő maga hozza rendbe dolgainkat.

Ha tehát a hétköznapi ügyekben pereskedtek, akkor azokat ültetitek a bírói székbe, akik semmit sem számítanak a gyülekezet előtt? Megszégyenítésetekre mondom. Hát nincs tiköztetek egy bölcs ember sem, aki ítéletet tehetne az ő testvérei között? Hanem testvér testvérrel törvénykezik, mégpedig hitetlenek előtt? Egyáltalán már az is nagy gyarlóság bennetek, hogy pereskedtek egymással. Miért nem szenveditek el inkább a sérelmet? Miért nem tűritek el inkább a kárt?

1Kor 6,4-7

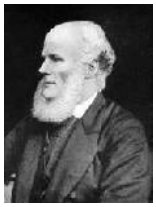

Önzetlen szolgálat

C. H. Mackintosh

Nézzük Pált! Nézzük csak, hogy Mestere iránt milyen odaadó! És ennek nyomán milyen odaadó szolgálatot végez érte! Pál kész volt olyannyira megalázni magát a szolgálat érdekében, hogy önmagát a filippibeliekért kiontott italáldozatnak nevezte. És mindegy volt számára, hogy ki végezte a szolgálatot, csak legyen, aki végezze az Úrnak való munkát.

Nincs-e okunk némelyikünknek, hogy szégyenkezzék, és piruljon? Milyen kevés van bennünk az önzetlenség szelleméből! És mely igen hajlamosak vagyunk arra, hogy egy munkát csak akkor tartunk értékesnek, ha mi magunk is részt vettünk benne. Milyen kevéssé vagyunk képesek arra, hogy a mások által hozott áldozatnak, és a mások által végzett szolgálatnak örüljünk! A mi munkánk, a mi igehirdetésünk, a mi írásunk az, amit fontosnak tartunk, fontosabbnak, mint bármi mást. Egy szóval az ÉN, az az öntelt, utálatos ÉN belopózik még abba is, ami pedig Krisztusért való szolgálatnak látszik. Kedveljük azokat, sőt vonzódunk azokhoz, akiknek jó véleményük van rólunk és munkánkról, de elhúzódunk azoktól, akik mást gondolnak.

Márpedig mindez elítélendő. Ellentétben van Krisztussal, és méltatlan mindazokhoz, akik az Ő szent nevét viselik. Pál úgy ismerte Krisztust, hogy képes volt mások szolgálatának is örülni, ugyanúgy, ahogy saját szolgálatának; sőt még akkor is tudott örülni, ha mások színlelésből hirdetik Krisztust.

Sőt ha italáldozatul kiöntetem is a hitetekért bemutatott áldozatban és szolgálatban, örülök...(Fil 2,17)

A KERESZT ÖRÖK DICSŐSÉGE

„Én azonban nem kívánok mással dicsekedni, mint a mi Urunk Jézus Krisztus keresztjével, aki által keresztre feszíttetett számomra a világ, és én is a világ számára." (Gal 6,14)

„Az egek hirdetik Isten dicsőségét" (Zsolt 19,2); de Isten szeretetét a lehető legnagyobb mértékben a durván ácsolt gerendából készült keresztre feszített Krisztus hirdeti. Az egekre nézve jellemző a mérhetetlen tér, és a csillagok ragyogó fénye, a keresztre viszont jellemző szűk térre szorított volta és a sötétség, amely körülvette. Az eget jellemzi az égitestek rendkívüli erővel történő mozgása és sebessége, a keresztet a látszólagos gyöngeség, és a gyötrő kínossággal lassan eltelő idő. Csak éppen: az egek egyszer majd felbomlanak, a kereszt dicsősége azonban a maga egyszerű voltában mindörökre tündökölni fog.

Isten munkája ESZTERGOMBAN

Az Élő Gyülekezetek c. folyóiratban megjelent legutóbbi híradásunk óta már több mint másfél év telt el. Örömmel szeretnénk tudatni a testvérekkel, hogy Isten munkája tovább folytatódik Esztergomban.

A **2001.** év második felével rendhagyó dolgok köszöntöttek be hozzánk. Október 7-én megtarthattuk esztergomi első bemerítési alkalmunkat, amelyen két testvér tett bizonyságot hitéről ezen a módon is. A karácsonyi evangélizációnkat pedig most először szerveztük otthonunkon kívül. Nagy izgalommal és imádságos szívvel vártuk az alkalmat, amelyet Isten áldása kísért. A pilismaróti és dömösi testvérekkel együtt kb. 30-35 gyermek és 50 felnőtt vendégünk volt. A gyermekeket a Hajnalcsillag Alapítvány által küldött csomagokkal tudtuk megajándékozni.

Az év végét a testvérekkel közösségben – otthonunkban – egy áldott szilveszteri alkalom zárta.

A **2002.** év nagyon mozgalmas volt: sok csalódás, fájdalom, ugyanakkor sok öröm és megerősödés jellemezte. Év elején közösen elhatároztuk, hogy önállóan elkezdünk egy ismeretterjesztő sorozatot, *„Biblia és etika"* címmel (amely az Úr kegyelméből azóta is folytatódik). Az előadássorozat elindulásával párhuzamosan azonban problémák merültek fel a közösségen belül. Ezek rendezésére mind egyénileg, mind közösségileg sor került. Ennek ellenére három testvérünk, bár békességben, de elköszönt tőlünk (így öten maradtunk). Ez az időszak rendkívül nehéz volt mindannyiunk számára, mégis tovább tudtuk folytatni az előadássorozatot, amelyet új látogatókkal áldott meg az Úr. Az utóbbi időben a látogatókkal együtt már szűkösnek bizonyult otthonunk, s ebből fakadóan a szomszédainkat is zavartuk. Isten azonban gondot viselt összejöveteli alkalmaink helyére is, így azokat és az előadássorozatot egy éve már, egy mindannyiunk számára tágas helyiségben tarthatjuk, ahol a gyerekek is jól elférnek egy külön szobában.

2002 júniusában egyik testvérnő kérte a bemerítését, aminek nagyon örültünk, így a baptista közösségtől elkért gyülekezeti ház udvarán megtarthattuk az evangélizációval egybekötött bemerítkezésünket. Madarász István (Miskolc) szólta Isten Igéjét. Július végén a Magyar Continental Singers szolgált a város felé egy koncerttel, amelyre sokan eljöttek. Pacz János (Dömös) hívására érkezett az énekegyüttes, a szervezésben pedig az Esztergomban működő élő hitű kisgyülekezetek is részt vettek.

Őisztől karácsonyig havi egy alkalommal került megrendezésre a már év elején elkezdett ismeretterjesztő sorozatunk, amelyen – nagy örömünkre – átlagban 20-25-en voltunk.

2002-ben is hívogattunk személyes kapcsolatainkra alapozva rokonokat, barátokat, ismerősöket, szomszédokat a karácsonyi evangélizációs alkalmunkra. Nagy izgalommal, lelkesedéssel és persze sok harccal, tusakodással készültünk erre az eseményre, amelyben ismét az Úr kezét láthattuk. Nagyon meglepődtünk, amikor összeszámoltuk, hogy kb. 60 gyermek és 70 felnőtt vendégünk jött el. A panzió tanácstermét, amit kibéreltünk, teljesen betöltöttük. Madarász István hozta az üzenetet, lánya – Jutka – vállalta az énekszolgálatot. A gyerekek számára két korosztályra bontva külön helyiségekben játékkal egybekötött evangélizációt tartottunk. Számunkra nagy öröm, hogy az egész családdal együtt nagy lelkesedéssel veszünk részt ebben a munkában. Gyerekeink is vittek karácsonyi meghívókat az óvodába, iskolába, és szép számmal érkeztek is vendégeik.

2003. év fő feladatává egyrészt a személyes munkát tűztük ki célul az evangélizáció területén, hiszen látjuk, hogy elérni az embereket az első lépés, de komolyabb és felkészültebb munkát igényel az, hogy személyesen foglalkozzunk velük, hogy élő hitre jussanak, lelki építésben részesüljenek és érett szellemi vezetőkké váljanak. Másrészt elkezdtünk egy tanítványképző programot, amelyet a testvéri közösség keretein belül szeretnénk következetesen végigvenni. A személyes kapcsolatépítés mellett szeretnénk egy előadást is tartani „A hiteles keresztyénség" címmel, amelyre az ismeretségi köreink és szórólapok alapján hívogatnánk.

Kérjük testvéreinket, hordozzanak továbbra is imádságban bennünket, ahogy – tudjuk – eddig is tették.

Köszönjük.

Szeretettel, az esztergomi közösség nevében:

Mészáros Attila

2500 Esztergom, Rudinai u. 3. I/5

Elfelejtett szolgálat

A Margit Otthon

megalapításának, anyagi fenntartásának és szolgálatának rövid ismertetése

Grünn Margit
(1905–1938)

Margit Otthon elnevezéssel egy keresztyén üdülőt nyitunk meg e sorok megjelenésével egyidejűleg, amely kicsiny mustármagból indult, s mára egy kis fává növekedett. Régi olvasóink bizonyára emlékezni fognak e lapban közölt híradásaink alapján arra, hogy évek óta, főleg a nyári szünidőben, szegény pesti testvéreink gyermekeit és vak leányokat is nyaraltattunk Budafokon, a Rózsavölgyben.

Ezáltal lehetővé akartuk tenni a többnyire egészségtelen, zsúfolt pesti házakban lakó gyermekeknek, hogy egy kis szabad levegőt élvezzenek, testileg-lelkileg felüdüljenek, s ugyanezen idő alatt a szülők is tehermentesedjenek, és ha más mód nem adatott nekik, ilyképpen pihenhessenek.

Régi vágyunk és gondolatunk volt a gyülekezeti munkánkkal kapcsolatosan egy Otthont létesíteni. E vágyat főleg az örökkévalóságba költözött drága testvérünk, Grünn Margitka hordozta magában és velünk együtt imáiban az Úr előtt. Amikor már súlyos betegségében erről leveleztünk egymással, egy csodálatos isteni sugallatra éppen a jeruzsálemi templomépítéssel kapcsolatban Dávid király ajkáról elhangzott eme biztató Igéket kaptuk: „Légy bátor és erős, és kezdj hozzá, semmit ne félj és ne rettegj: mert az Úr Isten, az én Istenem veled lészen, téged el nem hagy, tőled el sem távozik, míglen elvégzed az Úr háza szolgálatának minden művét…" (1Krónika 28,20-21)

Azóta ez az Ige állandóan előttünk lebegett s buzdított a kitartó imára. Kitartásunkban s hitünkben nem is szégyenültünk meg, mert az Úr most lehetővé tette vágyunk megvalósulását s drága testvérünk emlékének áldozva, az üdülőt „Margit Otthon"-nak neveztük el.

Az Otthon egyelőre 2 nagyobb és 1 kisebb szobából, valamint egy nagy verandából áll, amely utóbbi nyáron ebédlőnek használható. Villanyvilágítás, házi vízvezeték, fürdőszoba s később egy szabad fürdő fogja nyújtani a kényelmet. Az épület egy 2000 négyszögöles kert közepén áll a Kamara-erdő közvetlen közelében.

A szegény gyermekeken kívül korlátolt számban egész éven át fogadunk felnőtteket (testvéreket) és gyermekeket is igen mérsékelt áron, napi 2-3.50 P között. Az ár az igények szerint emelkedik vagy csökken.

Az Otthon előnyös fekvése (közvetlen villamos megállónál), a fővároshoz való közelsége stb. folytán igen alkalmas hétvégi pihenésre s kisebb konferenciák tartására is.

Kedves Testvéreink szíves pártfogásába ajánljuk e kis Otthont. Óhajunk az, hogy gyermek és felnőtt egyaránt igazi otthont találjon benne. A lelkileg fáradt igazi pihenést, az erőtlen erőt, a kételkedő hitet, a szomorú szívű igazi lelki örömöt és békességet nyerjen. Ehhez kérjük Kedves Testvéreink imatámogatását. […]

E sorok írása közben a háztartás vezetését is hitből vállalta egy testvérünk. Az üdülő szellemi irányítását, valamint a felvételek elbírálását egy hármas bizottság fogja intézni. Minden kérdésben szíveskedjenek levélben e sorok írójához fordulni.

Nem fejezhetem be soraimat anélkül, hogy e helyen is ismételten köszönetet ne mondjunk azokért a természetbeni és anyagi támogatásokért, amelyben munkánkat némelyek eddig is részesítették. Nem közöljük a neveket, mert elvünk az, hogy "a te alamizsnád titkon legyen; és a te Atyád, aki titkon néz, megfizet néked nyilván" (Máté 6,4). Mi azzal a hittel folytatjuk a megkezdett munkát, hogy „az Úr, akié a föld és annak teljessége" (Zsoltár 24,1), ki fogja nékünk rendelni a mindennapi kenyeret!

„Magasztaljátok az Urat, mert jó; mert örökkévaló az ő kegyelme" (136. Zsoltár)

Dr. Kiss Ferenczné

Kik vehetik igénybe az Otthont?

1. A nyári szünidőt legelső sorban a szegény gyermekek és vakok számára tartjuk fenn, akik közé azonban beoszthatók olyan gyermekek is, akiknek ellátását szüleik részben vagy egészben megtéríthetik.

Külön meg kell említenünk, mily kimondhatatlan nagy örömet okoz a vakoknak minden alkalommal az Otthonban való tartózkodás. Ezek a sorstól sújtott drága lelkek részben a Vakok Intézetében töltik roppant egyhangú munkával életüket, más részük pedig családi környezetben, de lelkileg mindnyájan igen sivár körülmények között élnek. Nem csoda, ha kikerülve agyonunott fészkükből, mint a kalitkából kibocsájtott rabmadarak, a boldogságtól repeső szívvel, szinte repülnek ki az Otthonba, a szabadba. Ott testileg-lelkileg felüdülnek, megerősödnek, sápadt arcuk kipirul, a nap hevétől lebarnul, szomorúságuk vígságra fordul, szinte kicserélődnek. S amilyen örömmel jönnek, olyan sírva mennek vissza… a robotba… intézeti civakodásba… meg nem értésbe…

2. Minden óhajunk az, hogy az Otthon életébe a vidéki testvériség is minél jobban bekapcsolódjék. Akár helyi, akár vidéki testvéreinket vagy gyermekeinket örömmel látjuk, ha pihenés céljából tehetségük szerint ott töltenek bizonyos időt.

3. Az elmúlt időben rendeztünk ott külön-külön férfi és női csendes napokat; ezt szeretnénk időközönként a gyermekekre is kiterjeszteni. Egyelőre csak terv ez, ami még nem került kivitelre.

4. Vezető testvéreink is tartottak ott egy-egy egész napos megbeszélést fontos gyülekezeti ügyekben.

5. Nagy örömünkre szolgált, hogy két alkalommal menyegzői ebédet is rendezhettünk ott olyan testvéreink részére, akiknek nem volt megfelelő családi otthonuk.

Kegyelem és Igazság 1939

(folytatás a címoldalról) 1939. június 29-én adták át a Margit Otthont rendeltetésének. Sokan találtak nyugalmat, lelki, testi és szellemi felüdülést falai között. Köszönhető volt ezt a munkát leginkább szívükön viselő testvérnőknek (Kiss Ferencné, Felméry Béláné, Schimert Gusztávné). Hasonlóképpen hozzájárult ehhez a budapesti gyülekezet támogatása, az Igével szolgáló testvérek, akik látogatták és segítették az Otthont. Talán sokan megfeledkeztek róla, de sok ember találta meg itt, a bizonyságtevők közreműködésével Megváltóját, az Úr Jézus Krisztust. Sajnos a fenti írás több mint hatvan éves. Bár ma is kihasználnánk és támogatnánk a hasonló munkálkodás lehetőségét!

Vetés és Aratás 2003/1
Evangéliumi folyóirat
A folyóirat idei első számának „Bizonyságtétel" rovatában egy Margit Otthonban megtért vak leány bizonyságtétele is olvasható.

HITHŐSÖK

Havas Sándor

(1903-1936)

Az 1910-es években induló budapesti gyülekezet 1928-ban költözött a Wekerle Sándor utcai terembe, a háború után az Ó utcába. Az 1930-as években nemcsak a közösség volt fiatal, hanem sok fiatal hívő is látogatta. Rövid hitéletük során is komoly érettségre tettek szert, és példaképei lettek a nyájnak. Közéjük tartozott egy jegyespár: Grünn Margit és Havas Sándor, akik fiatalon, egymást követve költöztek el a mennyei hazába. A fiatal férfitestvér haláláról a következőképpen emlékezik meg Kiss professzor a Kegyelem és Igazság hasábjain 1936-ban:

„Folyó év január 28-án adtuk át az anyaföldnek *Havas Sándor* lelki testvérünk tetemeit. Fiatalon, de igen hű szolgálat után ragadta ki őt az Úr körünkből. Láttuk őt Krisztus nélküli életében és bűneiben, és láttuk lelki életének megindulásában, fejlődésében, sok hűséges szolgálatában. Az Ige, amelynek hallására átadta szívét az Úrnak, Izsák házasságának története volt (1Móz 24). Az összejövetelt követő reggelen sugárzó arccal jött e sorok írójához, örömmel mondván, hogy az előző esti igehirdetés alatt az Úr megnyitotta szívét és lelki szemeit, és ő befogadta Jézust, mint bűneinek Megváltóját. Ez időtől kezdve valóban megállás nélkül és célegyenest haladt Megváltója nyomdokain. Megtérése oly határozott volt, hogy kételyekkel és visszaesésekkel nem igen küzdött többé, hanem minden igyekezetét Isten Igéjének alaposabb megismerésére és embertársai lel-ki-testi bajainak felsegítésére fordította. Megszámlálhatatlan sok ember hallotta tőle a Krisztusról szóló bizonyságtételt, vagy kapott tőle az üdvösségre vonatkozó traktátust. Sokakat levélben buzdított az üdvösség útjára, s azt sem lehetne megmondani, hogy hány embernek segített anyagi szükségein.

Hat évvel ezelőtt már egyszer hirtelen nagy rosszullét fogta el a pesti villamoson, mikor éppen egyik bizonyságtevő útjáról tért haza, de akkor életveszélyesnek látszó betegségéből rövid idő alatt felépült. Mostani betegsége és halála kapcsán derült ki, hogy 6 évvel ezelőtt már ugyanazon baja volt (gyomorfekély átfúródása), amely most életének véget is vetett. Mint kezdő keresztyén, akkor többször kérte az Urat imáiban, hogy jelentse meg neki akaratát és betegségének célját. E sorok írójának az utóbbi években többször mondotta, hogy neki felelt is az Úr ezen imáira, és 33 évre nyújtotta ki életét. E válasz nem zavarta őt nagy tevékenységében és az Úrnak való szolgálatában, sőt most halála után értjük meg, hogy voltaképpen elkészítette őt az Úr ama mennyei hajlékokba való belépésre. Életének végét csak néhánnyal és csak olyan intézkedések alkalmával közölte, melyeknek ideje messzebbre nyúlt az ő 33. événél, megjegyezve, hogy ez már nem az ő feladata lesz. Házassági tervei is voltak, de ebben csodálatos módon tartotta őt vissza az Úr váratlan akadályok, vagy hirtelen fellépett betegségek által két ízben is egy-egy héttel a kitűzött menyegző előtt. Menyasszonyának megmutatott egy hozzá címzett, lezárt levelet azzal a meghagyással, hogy azt akkor bontsa fel, ha őt az Úr nálánál előbb hívja Haza. Halála abban a hónapban következett be, amelyben 33. évét betöltötte.

Az orvosi vizsgálat egy héttel halála előtt csaknem gyógyultnak találta, így egészen váratlanul jött gyomorátfuródása. Az ezzel járó roppant nagy fájdalom alól csaknem egészen felmentette őt az Úr a csupán két napig tartó végső betegsége alatt. A vele rohanó mentőautóban még szegény munkanélküli testvérek ügyében rendelkezett, halála előtt egy órával pedig felült és megcsókolta azt az orvos-testvért, aki különös indíttatásból a látogatási időn kívül hozzá ment, s aki felismerve a halál közeledését, közölte vele, hogy elköltözésének ideje immár elérkezett. S valóban ezen órán belül, teljesen tiszta öntudatban, orvosi kezelés közben ment át az ideigvalóságból az örökkévalóságba.

Mindazok, akik között fáradhatatlanul tevékenykedett lelki és anyagi segítés végett, egyöntetűen érezzük nagy hiányát, de örülünk, hogy ily nagy készenlétben és zavartalan hitben távozott e mulandóságból, és mindannyian bizonyosak vagyunk abban, hogy ő is lakója lett ama hajlékoknak, amelyeket az Úr Jézus ígért az Őt követőknek (Jn 14,2-3). Bizonyosak vagyunk afelől is, hogy az Úr pótolni fogja az ő hiányát itt e földön, bár sokunkat gondolkodóba ejt az a tény, hogy az Úr sok fiatal, tettre kész, hű lelki férfit és nőt ragadott ki az utóbbi években a magyar evangéliumi mozgalmak különböző csoportjaiból."

Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg… mert megnyugosznak az ő fáradságuktól és az ő cselekedeteik követik őket (Jel 14,13).

Könyvajánló

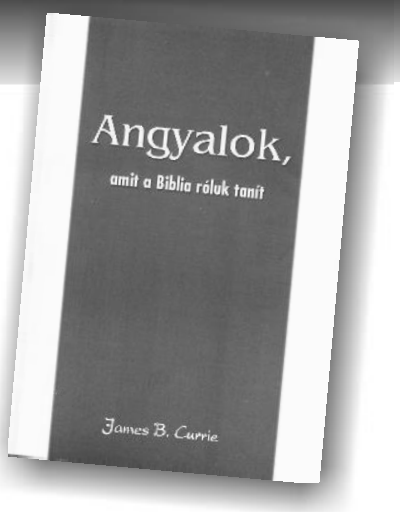

James B. Currie

ANGYALOK, amit a Biblia róluk tanít

Evangéliumi Kiadó

A téma nem könnyű. A szerző sok éven át hirdetette az Igét Japánban. Ez idő alatt kellett jó néhány angyalokkal kapcsolatos kérdést átgondolnia és megválaszolnia. Végül az ottani hívők folyóiratába, a The Word-be (Az Ige) írt cikksorozatot. Ennek összefoglalása e könyv, amelynek fejezetei tulajdonképpen az eredeti cikkeket idézik.

Ezekre a magasztos lényekre, akiket angyaloknak nevezünk, sokszor utal a Szentírás, de természetüket és munkájukat kevéssé értjük. Ez a könyv rávilágít arra, hogy mi a szerepük a megváltás történetében, és igen tanulságosan írja le lényüket, méltóságukat, szolgálatukat és sorsukat.

Havas Sándor

Mi a szeretet?

„És ez a szeretet, hogy járjunk az Ő parancsolatai szerint" (2János 1,6)

Amidőn az ember Isten parancsolatairól hall beszélni, önkéntelenül is sok-sok tiltásra, korlátozásra gondol, aminek azonban bibliai alapja nincs. Egyik oka ennek minden bizonnyal az is, hogy a mai kor embere „vallásosságban" szenved. Ebből következik a vallásoskodó nevelés, amely után sokan nem ismerik sem Istent mint Atyát, sem akit elküldött: az Úr Jézus Krisztust, mint Megváltót és Szabadítót.

Valójában Isten parancsolatai a legkisebb többesben, azaz kettőben foglalhatók össze, mert csodálatosképpen Isten ezt is a legegyszerűbbre szabta.

Ez a két parancsolat pedig, amelyről az Úr azt mondja, hogy e kettőtől függ az egész törvény és a próféták (Máté 7,12; 22,40), a következő: „Jézus pedig felele néki: Halljad Izráel: Az Úr a mi Istenünk egy Úr. Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből és teljes erődből. És ez az első parancsolat. A második pedig hasonlatos ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. Nincs más ezeknél nagyobb parancsolat" (Márk 12,29-31).

Igaz, hogy az elbukott, az Ádámtól származó ember még erre sem képes, aminek bizonyítéka az egész Ószövetség elejétől a végéig. Isten azonban még egy utolsó kísérletet tett az elbukott ember megmentése érdekében azáltal, hogy Megmentőt küldött az Úr Jézus Krisztusban. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen" (János 3,16).

Ahhoz, hogy a szóbanforgó két parancsolatot betölthessük, Isten újjáteremtő kegyelmére van szükségünk, ezért az Úr Jézusnak szinte első szava az emberekhez: „Térjetek meg"; „szükség néktek újonnan születnetek". Csak ennek megtörténte után lesz képes a megtért lélek fokról fokra „Isten parancsolatainak" betöltésére.

János, a szeretet apostola, igyekezetének szinte legnagyobb részét arra fordítja, hogy a szeretetben való növekedésben, erősödésben legyen szolgálatára testvéreinek, az Úrban való gyermekeinek. Mindhárom levelében újra és újra visszatér a szeretethez: „Abból ismerjük meg, hogy szeretjük Isten gyermekeit, hogyha az Istent szeretjük és az Ő parancsolatait megtartjuk. Mert az az Isten szeretete, hogy megtartjuk az Ő parancsolatait, az Ő parancsolatai pedig nem nehezek" (1János 5,2-3).

Erre az igyekezetre annál is inkább volt oka, mert valamikor őbenne sem volt szeretet, amikor pl. a samaritánus falura tüzet akart bocsájtani (Lukács 9,49-56). Azonban Ura és Mestere mellett eljutott arra a fokra, hogy a szeretet apostolának volt nevezhető. Hirdette is, hogy: nem abban van a szeretet, hogy mi szerettük Istent, hanem hogy Ő szeretett minket, és elküldte az Ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért. Csak így s csak ezután lehetséges, hogy mi szerethessünk, – mert Ő előbb szeretett minket (1János 4,9-10). Ez nagy vigasztalás és bátorítás a mi számunkra is, akik ha őszinték vagyunk, nagyon de nagyon sokszor látjuk, hogy milyen sokszor nincs, vagy igen gyakran csak kevés bennünk a szeretet.

A mi szeretetünk azután mind Isten iránt, mind testvéreink iránt végeredményben a testvéreink iránti szeretetben lesz nyilvánvalóvá: „mert aki szereti a szülőt, szereti azt is, aki Őtőle született" (1János 5,1). Ennek azonban nem szavakban és érzelmekben kell megnyilvánulnia, nem is abban, hogy mástól várjuk a szeretetet a magunk számára, hogy azután mi is szerethessük őt, hanem kezdeményezőnek, cselekvőnek, valóságosnak kell lenni, amely ha szükséges, az élet feláldozásáig is elmegy (1János 3,16-18).

A szeretetnek erről a parancsolatáról írja az apostol (2János 1,5), hogy kezdettől fogva vették, vagyis amióta csak az Úr Jézussal jártak. Jézus példaképpen a saját és az Atya szeretetét hozta fel, amely tettben, cselekedetben nyilvánult meg, amint olvashatjuk az 1János 4,9-ben: „Azáltal lett nyilvánvalóvá az Isten szeretete irántunk, hogy az Ő egyszülött Fiát elküldte Isten e világra, hogy éljünk általa."

„Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus, aki adta önmagát váltságul mindenekért, mint tanúbizonyság a maga idejében" (1Tim 2,4-6).

Kegyelem és Igazság 1935

Hírek

Bükkszentkereszten

kirándult a Miskolci Testvérgyülekezet ifjúsága február közepén. A téli tábort 5. alkalommal rendezték meg az idén, hogy szellemileg épüljenek és ápolják a testvéri kapcsolatokat. A téma a „Párválasztás" kérdése volt, amelyről Berényi Pál presbiter testvér beszélt. Vasárnap a kenyértörés közösségében voltak együtt a jelenlévők, amelyet követően ifj. Kiss Zoltán testvér hirdette az Igét Dániel könyvéből.

Testvérgyülekezeti

konferencia lesz április 4-6-ig Dömösön a Biblia Centrum Házában. A tavalyi Kisgyülekezetek konferenciáját az idén a fenti név alatt fogjuk megtartani. A múlt évi konferencián a személyes evangélizációval foglalkoztunk, és az is felmerült, hogyan lehetne a gyülekezeti kapcsolatokat feleleveníteni. E gondolatmenet folytatásában most annak lehetőségeit keressük, hogy milyen módon tudnánk egymást támogatni a gyülekezetépítési munkában.

Húsvéti konferencia

Idén is megrendezésre kerül az országos konferencia Budapesten, az Ó utcai gyülekezetben. Helye: Budapesti Keresztyén Testvérgyülekezet, Bp. Ó utca 16. Ideje: 2003. április 19-21.

Ifjúsági konferencia

lesz Dömösön a Biblia Centrumban idén húsvétkor (április 19-21.) A téma: Szellemi adományok és helyük a keresztyén közösségben.

Vetés és Aratás

jubileumi, a Mission für Süd-Ost-Europa és az Evangéliumi Kiadó és Iratmisszió munkatársi találkozója lesz áprilisban Dömösön. Aki szívén viseli ezen szolgálatokat, kérjük, imádkozzon, hogy az Úr vezesse és segítse a munkatársakat.

Következő szám

Hithősök: Szabados Ádám

Megalapozott növekedés I. (F. C.)

Elhatott pedig a hír őfelőlük...

Csel 11,22

Helyesbítés

Lapunk előző számaiban néhány hibát vétettünk, amelyeket most szeretnénk kiigazítani.

! A fenti fotóról – a nyíregyházi gyülekezet történetéről szóló rövid írásunk mellé – a bal felső két testvér portréját mellékeltük. A bal szélső férfi Sterner Gáspár, a mellette álló nevét kideríteni nem sikerült. Tekintettel a tévesen odaírt névre, a teljes fotót közzétesszük, amelyen három további testvér neve teljesen bizonyos: Sándor János, Reichert Gyula, az ülő hangszeresek közül gitárral a kezében Varjas Piroska (Dr. Varjas János húga). Aki felismer testvéreket, kérjük, írja meg szerkesztőségünk címére!

! Hibásan jelent meg a korábbi német folyóiratok eredete. Helyesen: a Die Wegweisung Dillenburgban, a Die Botschaft Wiedenestben jelent meg, ma már együtt „Perspektive” néven adják ki.

—szerkesztőség

Ógörög tanfolyam

Az ógörög nyelv ismerete a bibliatanulmányozás egyik hasznos segédeszköze. A lexikális, nyelvtani és mondattani ismeretek a pontos értelmezési lehetőséget és a helytelen meghatározáson alapuló téves magyarázatok kizárását teszik lehetővé. Ugyanakkor az igehirdetésekben alkalmilag röpködő hivatkozásoknak – a „görög eredetire” – sem kell bizonytalanná tennie bennünket.

Természetesen mindez csak kitartással és kemény munkával lehetséges. Arról szó sem lehet, hogy egy hétvégi rendezvény maradandót alkosson. De arról igen, hogy egy évben néhány hétvégén Dömösön találkozzunk, és egy tankönyv segítségével, irányítással és önszorgalommal (otthoni folyamatos tanulással és gyakorlással) akár egy éven belül is használható alapra tegyünk szert.

Ezért minden érdeklődőt megkérünk, részvételi szándékát juttassa el hozzánk. Mindenkivel személyesen vesszük fel a kapcsolatot, így a részleteket a későbbiekben tudjuk egyeztetni. Mivel várhatóan kisebb csoportról lesz szó, a tanfolyamot a Biblia Centrumban zajló csendes hetekkel párhuzamosan is meg lehet tartani.

Várjuk az érdeklődők jelentkezését.

Nagy Ernő

Biblia Centrum, 2027 Dömös, Kossuth L. u. 173.

Élő Gyülekezetek

Kéthavonta (feb., ápr., júni., aug., okt., dec.) megjelenő evangéliumi gyülekezeti folyóirat.
Kiadja a Hárfa Evangéliumi Kiadó Alapítvány (3300 Eger, Egészségház u. 23.).
Szerkesztők: Maszárovics Zoltán (masza@axelero.hu), Lemperger Róbert (lemperg.r@axelero.hu)
A lapot önkéntes adományokból tartjuk fenn, és lehetőség szerint mindenkinek megküldjük költségmentesen, aki azt kéri. Adományok a kiadó bankszámlájára fizethetők be: Budapest Bank Rt. 10103513-06216129-00000005
Közlemény: „adomány - Élő Gyülekezetek”; vagy csekken, melyet kérésre küldünk. A példányszámot az igényeknek megfelelően alakítjuk ki, mely ebben a hónapban: 1300 pld. Amennyiben lehetséges, a megrendeléseket a postaköltség miatt összesítve kérjük, vagy nagyobb gyülekezetekben a terjesztőkön keresztül.